

Joelin kirja ja laodikealainen seitsemännenten päivän adventtikirkko - numero yksitoista

Jeff Pippenger

2025-12-14

Numero yksitoista

Myöhäissateen sanoma on varoitus koetusajan lähestyvistä päättymisestä yhdessä henkilökohtaisen valmistautumisen kehotuksen kanssa. Nämä kaksi käsitettä esitetään Jesajan näyn luvuissa kymmenen ja yksitoista, ja ne esitetään Daniel 11:n sanoman yhteydessä, joka avattiin vuonna 1989 ja jonka kätkeyty historia avataan sadan neljäkymmenen tuhannen sinetöimisen aikana; heitä edustavat näyssä Jesaja ja hänen poikansa. Nämä kaksi linjaa yhdessä muodostavat varoituksen Ahasille, joka edustaa laodikealaisia, joilla ei ole ”ymmärrystä” näistä kahdesta sisäisestä ja ulkoisesta linjasta, jotka läpäisevät raamatullisen profetian.

Daniel 11:11 ja Ilmestys 11:11 esittävät saman sisäisen ja ulkoisen kuvauksen siten, että Daniel edustaa ulkoista ja Ilmestys sisäistä. Nämä kaksi sisäistä ja ulkoista ”lukua ja jaetta” liittyvät suoraan lukujen kymmenen ja yksitoista ulkoisiin ja sisäisiin sanomiin, ja näin ne tekevät myös kohdassa Jesaja 11:11.

Jesajan kuudes luku on 9/11 ja osoittaa Jesajan puhdistamisen ja voitelemisen sanansaattajaksi 9/11:ssä. Seitsemännestä luvusta eteenpäin esitetään sen sanoman pääpiirteet, joka saapui 9/11:ssä. Kymmenes luku osoittaa Danielin yhdentoista luvun kuuden viimeisen jakeen roolin, sillä se oli se sanoma, joka avattiin sineteistään lopun aikana vuonna 1989.

Jesajan yhdestoista luku edustaa syyskuun 11. päivää sekä Jesajan voittoa ja hänen sanomaansa. Jae yksi liittyy yhteen jakeen kymmenen kanssa ”Jessen” kautta, ja kymmenes jae sanoo: ”Ja sinä päivänä”, ja yhdestoista jae jatkaa sanoen: ”Ja sinä päivänä tapahtuu, että Herra ojentaa jälleen, toisen kerran, kätensä lunastaakseen kansansa jäännöksen.”

उस दिन 1850 था।

Ja Iisain kannosta puhkeaa verso, ja vesakko kasvaa hänen juuristansa. Ja hänen päällensä lepää Herran Henki, viisauden ja ymmärryksen Henki, neuvon ja väkevyyden Henki, tiedon ja Herran pelon Henki. Ja hän on nopea ymmärtämään Herran pelossa; eikä hän tuomitse silmiensä näön mukaan eikä jaa oikeutta korviensa kuulon mukaan. Vaan vanhurskaudessa hän tuomitsee köyhät ja jakaa oikeutta maan nöyriille oikeudenmukaisesti; ja suunsa sauvalla hän lyö maata, ja huultensa henkäyksellä hän surmaa jumalattoman. Ja vanhurskaus on hänen kupeittensa vyö, ja uskollisuus hänen lanteittensa side. Silloin susi asuu karitsan kanssa, ja pantteri makaa vohlan vierellä; vasikka ja nuori leijona ja syöttöhärkä ovat yhdessä, ja pieni lapsi niitä kaitsee. Lehmä ja karhu käyvät laitumella, niiden pennut makaavat yhdessä; ja leijona syö olkea niin kuin härkä. Ja imeväinen leikkii kynn reiällä, ja vieroitettu lapsi pistää kätensä myrkkyykäärmeen pesään. Ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaa eikä vahinkoa; sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niin kuin vedet peittävät meren.

11:10 Ja sinä päivänä on Iisain juurivesa, joka on seisova kansojen lippuna; sen tykö pakanat hakeutuvat, ja hänen leposijansa on oleva kunniassa.

11:11 Ja sinä päivänä on tapahtuva, että Herra ojentaa jälleen kätensä, toisen kerran, lunastaakseen kansansa jäännöksen, sen joka on jäljellä Assyriasta, Egyptistä, Patroksesta, Kuusista, Elamista, Sinearin maasta, Hamatista ja meren saarilta.

11:12 Ja hän pystyttää kansoille lipun ja kokoaa Israelin karkotetut; hän kerää yhteen Juudan hajotetut maan neljältä ääreltä.

Myös Efraimin kateus on poistuva, ja Juudan viholliset hävitetään; Efraim ei enää kadehdi Juudaa, eikä Juuda ahdistaa Efraimia. Mutta he syöksyvät filistealaisten hartioille länteen päin; yhdessä he ryöstävät idän kansat; he ojentavat kätensä Edomin ja Mooabin ylle, ja ammonilaiset ovat heille kuuliaisat.

Ja Herra hävittää perin juurin Egyptin meren lahden; ja voimallisella tuulellaan hän heristää kättään virran yli ja lyö sen seitsemäksi haaraksi, niin että ihmiset voivat kulkea sen yli kengät jalassa. Ja valtatie on oleva hänen kansansa jäännöstä varten, sitä varten joka jää jäljelle Assyriasta, niin kuin oli Israelille sinä päivänä, jona se nousi Egyptin maasta. Jesaja 11:1–16.

Ensimmäinen jae sanoo: ”Ja Iisain kannosta puhkeaa verso, ja vesasta nousee oksa hänen juuristaan; ja Herran Henki lepää hänen päällensä.” Kristuksen voimallinen kuvaus jatkuu, MUTTA kuvaus soveltuu enemmän viimeisiin päiviin kuin Jesajan päiviin tai edes niihin päiviin, jolloin Kristus vaelsi ihmisten keskellä.

Huolellinen lukeminen osoittaa, että jakeet yhdestä yhdeksään ovat kaikki Kristusta yksilöiviä tunnusmerkkejä, ja jakeessa kymmenen sanotaan: ”Ja vesa on puhkeava.” Ajatuksen kulussa ei ole katkoa jakeesta yksi jakeeseen kymmenen saakka. Jae kymmenen sanoo: ”ja sinä päivänä”, minkä on tapahduttava samana päivänä kuin jakeessa yksi. Sekä jae kymmenen että jae yksi yksilöivät ”juuren” ja siten sitovat nämä kaksi jaetta yhteen, rivi rivin päälle.

Yhdessä jakeet yksi ja kymmenen lausuvat: ”Ja Iisain kannosta puhkeaa vesa, ja hänen juuristansa kasvaa verso: Sinä päivänä on Iisain juurivesa seisova kansojen lippumerkkinä; hänen tykönsä pakanat etsiytyvät, ja hänen leposijansa on oleva kunnia.”

“Sauva” on vallan vertauskuva.

Ja hän synnytti poikalapsen, joka on kaitseva kaikkia kansoja rautaisella valtikalla; ja hänen lapsensa temmattiin Jumalan tykö ja hänen valtaistuimensa eteen. Ilmestys 12:5.

“Sauva” on valinnan, erottamisen ja erilleen asettamisen vertauskuva.

Ja Mooses pani sauvat Herran eteen todistuksen majassa. Ja tapahtui seuraavana päivänä, että Mooses meni todistuksen majaan; ja katso, Aaronin sauva Leevin heimon puolesta oli puhjennut versomaan, kasvattanut silmuja, puhjennut kukkaan ja kantanut manteleita. Ja Mooses toi kaikki sauvat Herran edestä kaikkien israelilaisten luo; ja he katsoivat, ja kukin otti sauvansa. Ja Herra sanoi Moosekselle: Vie Aaronin sauva takaisin todistuksen eteen säilytettäväksi merkiksi kapinallisia vastaan; näin sinä teet lopun heidän napinastaan minua

vastaan, etteivät he kuolisi. Ja Mooses teki niin; niin kuin Herra oli häntä käsenyt, niin hän teki. 4. Mooseksen kirja 17:7–11.

Aaronin versoon puhkeaminen silmuille osoittaa yhden ”version” myöhemmän sateen aikakautena, sillä Aaronin oli ainoa ”verso”, joka puhkesi silmuille noiden kolmentoista ”version” joukosta. Silmuille puhkeaminen on myöhemmän sateen aikakauden vertauskuva, jolloin Jumala tekee näkyväksi eron niiden kahdentoista kapinallisen ”version” välillä, jotka väittävät omistavansa myöhemmän sateen sanoman, samoin kuin Elian tulen kautta antama todistus osoitti eron aidon ja väärän välillä. ”Verso” on myös mittaamisen ja tuomion vertauskuva.

Ja minulle annettiin sauvan kaltainen ruoko; ja enkeli seiso i sanoen: Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari sekä ne, jotka siinä rukoilevat. Ilmestys 11:1.

”Vitsa” puhkeaa esiin Iisain kannosta, ja ”Iisai” merkitsee ”erottua näkyviin”, niin kuin tienviitat Raamatun profetiassa tekevät. Peres oli Iisain varsinainen ”juuri”, ja Peres merkitsee ”murtoa, puhkeamista esiin tai hajaantumista”. Peres on Iisain verilinjan juuri eli alku. ”Iisain juuri” on sen vuoksi vertauskuva alfasta, Peresistä, ja omegana on Iisai, alku ja loppu. Iisain juuri alkaa hajaantumisella (Peres) ja päättyy tienviittaan miehestä, joka seisoo. Miesten nouseminen seisomaan merkitsee profeetallisesti valtakuntaa. Raamatussa Peres aloittaa verilinjan ilman mitään kytkeä ennen hänen esilletuloaan, ja hänen nimensä merkitsee murtumaa, joten hänen sukuuittelonsa merkintä ja hänen nimensä osoittavat Peresin aluksi tehden Iisaista lopun. Melkisedek on myös raamatullinen hahmo, joka samoin kuin Peres tunnistetaan sellaiseksi, jolla ei ole aiempaa sukulinjaa. Peresin juuri sisältää sen totuuden, että hän edustaa Melkisedekin pappeutta, jolle Abraham maksoi kymmenykset.

Melkisedekin järjestys on Kristuksen papillinen järjestys.

sinne edelläkävijä meidän puolestamme on mennyt, Jeesus, joka on tullut ylimmäiseksi papiksi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan. Hebrealaisille 6:20.

Iisain juuri oli Melkisedekin pappeus, ja alun täytyy heijastaa loppua. Iisai edustaa Melkisedekin pappeuden viimeistä esiin nousevaa ryhmää, joka Jesajan mukaan on kansoille tunnusmerkki.

”Vesa” merkitsee ’hakata maahan (puita); puun runkoa tai kantoa (kaadettuna tai istutettuna)’, ja ”vesa” kasvaa valtakunnasta, joka on sivuutettu, kuten Nebukadnessar Danielin kirjan neljännessä luvussa. Puu on profeetallisesti valtakunta, ja kun valtakunta päättyy, tuo puu on hakattu maahan.

Kohdan ”varsi” nousee kannosta — ei ylimmästä oksasta. Entisestä valtakunnasta, jota kanto edustaa, tulee esiin ”sauva”, vallan vertauskuva, ja tuo valta perustuu siihen, kantaako ”sauva” myöhäissateen sanoman ”silmut ja kukat”. Tuo valta on peräisin aikaisemmasta valtakunnasta, joka on hakattu maahan.

”Juuri” on ”Iisain juuri”, ja ”vesa”, joka puhkeaa esiin ”kannosta”, lähtee ”kannosta”, jonka juuret ovat Iisain juuri. Valtaa tuottava vesa lähtee kannosta, mutta Oksa lähtee juuresta — ja juuri on lippumerkki. Juuri on alku, ja loppu on Oksa.

Sana ”branch” merkitsee vartijaa tai tienviittaa. Jesaja ilmoittaa meille, että Branch tulee sunnuntailain aikana.

Ja sinä päivänä seitsemän naista tarttuu yhteen mieheen sanoen: Me syömme omaa leipäämme ja pukeudumme omiin vaatteisiimme; salli ainoastaan, että meitä kutsutaan sinun nimelläsi, ota pois meidän häpeämme. Sinä päivänä Herran vesa on oleva kaunis ja kunniakas, ja maan hedelmä on oleva erinomainen ja ihana niille Israelin omille, jotka ovat pelastuneet. Ja tapahtuu, että se, joka on jäljellä Siionissa, ja se, joka jää Jerusalemiin, on kutsuttava pyhäksi, jokainen, joka on merkitty elävien joukkoon Jerusalemissa: kun Herra on pessyt pois Siionin tytärten saastan ja puhdistanut Jerusalemin verivelan sen keskeltä tuomion hengellä ja polttamisen hengellä. Jesaja 4:1–4.

Se ”yksi mies”, johon ne seitsemän naista tarttuvat, on paavi, josta sunnuntailaissa tulee se kahdeksas, joka on niistä seitsemästä, väärentäen arkin päällä olleet 8 sielua. Sunnuntailaissa, ”sinä päivänä”, ”Herran vesa on oleva kaunis ja kunniakas”, ”kun Herra on pessyt pois Siionin tytärten saastan ja puhdistanut Jerusalemin veren sen keskeltä tuomion hengellä ja polttamisen hengellä”. Puhdistaminen tuomion hengellä ja polttamisen hengellä toteutetaan liiton Sanansaattajan kautta Malakia kolmessa sunnuntailain aikaan. ”Kaunis vesa” on ne sataneljäkymmentäneljätuhatta, jotka eivät tule kannosta, vaan Iisain juuresta, joka on tunnuslippu.

Heidän valtansa kuvataan sauvalla, joka tuli langenneen valtakunnan oksasta. Filadelfian valtakunta lankesi vuodesta 1856 vuoteen 1863, ja tuossa langenneessa valtakunnassa vahvistettu valta asetetaan uudelleen sunnuntailaissa. Kun lippumerkkinä oleva oksa korotetaan, sadan neljäkymmenen neljän tuhannen laodikealainen liike siirtyy sadan neljäkymmenen neljän tuhannen filadelfialaiseen liikkeeseen. Silloin sitä valtaa eli sauvaa, joka tuli milleriläisestä eli filadelfialaisesta valtakunnasta, kuvataan avaimella, joka pannaan Eljakimin olalle Jesajan 22:22:ssa.

Ja minä panen Daavidin huoneen avaimen hänen olallensa; ja hän avaa, eikä kukaan sulje; hän sulkee, eikä kukaan avaa. Jesaja 22:22.

Jakeessa osoitetaan 22. lokakuuta 1844, ja siinä Eliakim tunnistetaan ”avaimen” vastaanottajaksi. Kahdessa edellisessä jakeessa Laodikean valta otetaan Sebnalta ja annetaan Eliakimille. Sunnuntailain aikana valta, joka kerran annettiin valitulle liittokansalle, otetaan Laodikealaisen seitsemännen päivän adventismin valtakunnalta ja annetaan sadan neljäkymmenen neljän tuhannen filadelfialaisen liikkeen valtakunnalle — joka on kirkkauden valtakunta.

Hän sanoi heille: ”Mutta kenen te sanotte minun olevan?” Simon Pietari vastasi ja sanoi: ”Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.” Ja Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Autuas olet sinä, Simon Barjona, sillä liha ja veri ei ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa. Ja minä myös sanon sinulle, että sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, eikä tuonelan portit ole sitä voittava. Ja minä annan sinulle taivasten valtakunnan avaimet; ja minkä sinä sidot maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa.” Matteus 16:16–19.

Auktoriteetin sauva, joka kuvataan Pietarille annettuna avaimena, pannaan Eljakimin olalle Jesajassa 22:22. Pietari edustaa sitä sadanneljänkymmenenneljän tuhannen haaraa, joka astuu liittoon Kristuksen kanssa juuri ennen sunnuntailakia. Tässä kohdassa Pietari on Kesarea Filippissä, joka on Danielin kirjan yhdestoista luvun jakeiden kolmestatoista viiteentoista Panium. Hänen nimensä muutetaan, mikä kuvaa liittosuhdetta, ja nimi Pietari, tarkasteltuna kertomalla kunkin kirjaimen numeroidut sijaluvut, on yhtä kuin 144 000. Auktoriteetti eli sauva eli avain, joka pannaan Eljakimille, kun Sebna heitetään pallon tavoin kedolle, on se ”sauva”, joka lähtee filadelfialaisen milleriläis-adventismin kannosta, joka hakattiin poikki vuodesta 1856 vuoteen 1863.

Pietari vastaanottaa Jumalan liittokansan vallan vehnän ja lusteiden erottamisen yhteydessä, sillä vehnä on kohotettava helluntain heilutusleipäuhriksi. Lusteet erotetaan ensin, kuten sitä kuvaa se, että helluntain heilutusleivissä oleva happamuus poistetaan paistamisen kautta. Valtikan tai avaimen valta tulee langenneen valtakunnan kannosta, ja oksa, joka on tunnusmerkki, tulee Iisain juuresta ja on Iisain juuri, sillä Jeesus havainnollistaa asian loppua asian alulla. Juuri on alku ja oksa loppu. Tätä profeetallista sovellusta eivät voi ymmärtää Kristuksen ajan tai tämän päivän saivartelevat juutalaiset, sillä se on myöhäissateen metodologian ensisijainen periaate, ja sitä edustaa myös Daavidin huoneen avain. Avain avaa oven Daavidin huoneeseen, joka on ollut suljettuna. Avain avaa oven taivaalliseen pyhäkköön, Daavidin huoneeseen. Lokakuun 22. päivän 1844 alfa toistuu sunnuntailain omegassa.

Daavid, Iisain poika, merkitsee muistiin arvoituksen, joka Kristuksen päivinä teki lopun kaikesta kiistelevien juutalaisten kanssa käydystä lisäkeskustelusta ja siten merkitsi Hänen todistuksensa päättymistä juutalaisille.

Daavidin psalmi. Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi. Herra ojentaa sinun voimasi valtikan Siionista: hallitse vihollistesi keskellä. Sinun kansasi on altis sinun voimasi päivänä pyhässä kaunistuksessa aamuruskon kohdusta; sinulla on nuoruutesi kaste. Herra on vannonut eikä peruuta: Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan. Psalmi 110:1–4.

Palmoni päätti sijoittaa tämän kohdan Psalmiin 110, joka on tietenkin jälleen yksi luku matematiikan maailmassa, joka tunnustetaan erityiseksi luvuksi. ”220:n” puolikas ja ”11:n” kymmenkertainen johtaisivat sielun odottamaan, että luvulla ”110” on jokin merkitys, ja niin onkin — samoin kuin itse kohdalla. Se on Daavidin laulu, ja Daavid on sadan neljänkymmenenneljän tuhannen vertauskuva, joten se on viinitarhan laulun jae, joka on Mooseksen ja Karitsan laulu. Se osoittaa, milloin viinitarhan entiset viinitarhurit sivuutetaan ja viinitarha annetaan sadalle neljälle kymmenelleneljälle tuhannelle. Kun niin tapahtuu, se on ”sinun voimasi päivä”, joka asettuu linjaan helluntain voiman kanssa helluntaikauden huipentumassa.

Jumalan kansa on oleva ”altis” sinä päivänä, jona he tulevat ”aamuruskon kohdusta” ”nuoruutesi kasteen” kanssa. Uudestisyntyminen on kääntymyksen ja elämän vertauskuva. Ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta otettiin kohdusta heinäkuussa 2023, ja he syntyivät nuoruutensa kasteen kanssa, sillä he syntyivät Keskiyön huudon sanomaan, joka tapahtui myös milleriläisten

keskuudessa alussa, eli heidän ”nuoruudessaan”. Se on sama kaste, sillä se on alfan historian toistuminen omegan historian sisällä. Heidän ”voimaannuttamisensa” ”päivänä”, kun Sebna ajetaan pois ”asemastaan ja” hänen ”tilastaan” ja Eliakim vedetään ”alas”, ne sataneljäkymmentäneljätuhatta tehdään omegapapeiksi, sillä heidät tehdään Melkisedekin järjestyksen mukaan, sillä ne sataneljäkymmentäneljätuhatta eivät ole maistava kuolemaa, tai niin kuin Melkisedekin kohdalla he ovat pappeja iankaikkisesti.

Hänen voimansa päivänä Herra lähettää ”väkevyytensä valtikan Siionista”. Hänen valtakuntiansa, sekä armon (vanhurskauttamisen) että kirkkauden (pyhityksen), valta on asetettu niiden päälle, jotka kantavat Hänen kirkkauden kruunuaan, sillä he edustavat Hänen valtakuntaansa. Heidät lähetetään Siionista, sillä Siionin merkitys edustaa niiden sadan neljäkymmenenneljän tuhannen lippumerkkiä.

Kun fariseukset olivat koolla, Jeesus kysyi heiltä sanoen: Mitä te ajattelette Kristuksesta? Kenen poika hän on? He sanoivat hänelle: Daavidin poika.

Hän sanoi heille: Kuinka siis Daavid Hengessä kutsuu häntä Herraksi sanoen: Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi? Jos siis Daavid kutsuu häntä Herraksi, kuinka hän on hänen poikansa?

Eikä kukaan voinut vastata hänelle sanaakaan, eikä kukaan siitä päivästä lähtien enää rohjennut kysyä häneltä mitään. Matteus 24:41–46.

Daavidin profeetallinen suhde Kristukseen alfan ja omegan—alun ja lopun—kannalta on ”rivi rivin päälle” -menetelmän ensisijainen sääntö, eikä tuo sääntö ollut pikkumaisiin väittelyihin takertuvien juutalaisten käsitettävissä sen enempiä kuin laodikealaisen seitsemännen päivän adventistin on mahdollista ymmärtää, että milleriläisten historia Keskiyön huudon sanoman aikana oli se kohta, jossa taivaan kaste vuodatettiin adventismin nuoruuden aikana. Sinun nuoruutesi ”kaste” on sadannellekymmenelleneljälletuhannelle, ja se alkoi vihmoa 11. syyskuuta 2001, ja sunnuntailaki on ”voiman päivä”, jolloin jäännös voidellaan papeiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan.

Laodikealaisen seitsemännen päivän adventismin kannosta (taistelevasta seurakunnasta) nousee vesa (voittava seurakunta), kun taas Iisain juuresta nousevat ne sataneljäkymmentäneljätuhatta — kirkkaan hedelmän vesa, joka kohotetaan aallutusuhrina hänen voimansa päivänä.

Jatkamme näitä ajatuksia seuraavassa artikkelissa.

“Sananlaskut yksi”

„1. huhtikuuta 1850 pienelle laumalle.“

”Rakkaat veljet.—Herra antoi minulle tammikuun 26. päivänä näyn, jonka kerron. Näin, että jotkut Jumalan kansasta olivat turtia ja horroksessa; he olivat vain puoliksi hereillä eivätkä käsittäneet aikaa, jossa nyt elämme; ja että ”mies”, jolla oli ”likaharja”, oli tullut sisään, ja että jotkut olivat vaarassa tulla lakaistuiksi pois. Rukoilin Jeesusta pelastamaan heidät, säästämään heitä vielä vähän aikaa ja antamaan heidän nähdä kauhean vaaransa, jotta he voisivat

valmistautua, ennen kuin olisi iäksi liian myöhäistä. Enkeli sanoi: ”Hävitys tulee kuin mahtava pyörremyrsky.” Pyysin enkeliä armahtamaan ja pelastamaan ne, jotka rakastivat tätä maailmaa, olivat kiintyneet omaisuuteensa eivätkä olleet halukkaita irrottautumaan siitä ja uhraamaan sitä lähettien matkan jouduttamiseksi, jotta nälkäisiä lampaita ruokittaisiin — niitä, jotka menehtyivät hengellisen ravinnon puutteeseen.”

Kun katselin köyhiä sieluja kuolemaisillaan nykyisen totuuden puutteeseen, ja toisten, jotka tunnustivat uskovansa totuuteen, antavan heidän kuolla pidättämällä ne välttämättömät varat, joilla Jumalan työtä oli vietävä eteenpäin, näky oli liian tuskallinen, ja minä pyysin enkeliä poistamaan sen minun näkyvistäni. Minulle näytettiin, että kun Jumalan asia vaati osaa heidän omaisuudestaan, niin kuin nuorelta mieheltä, joka tuli Jeesuksen luo, [Matthew 19:16–22.] he menivät pois murheellisina; ja että pian ylitsevuotava vitsaus kulkisi heidän ylitsensä ja pyyhkäisisi kaiken heidän omaisuutensa pois, ja silloin olisi liian myöhäistä uhrata maallista hyvää ja koota aarre taivaaseen.

”Sitten näin kirkkauden täyttämän Lunastajan, kauniin ja ihanan, että hän jätti kirkkauden valtakunnat ja tuli tähän pimeään ja autioon maailmaan antaakseen kalliin henkensä ja kuollakseen, vanhurskas väärin edestä. Hän kesti julman pilkan ja ruoskimisen, kantoi palmikoidun orjantappurakruunun ja hikoili puutarhassa suuria veripisaroita, samalla kun koko maailman syntien taakka oli hänen päällään. Enkeli kysyi: ’Mitä varten?’ Oi, minä näin ja tiesin, että se oli meidän tähtemme; meidän syntiemme tähden hän kärsi kaiken tämän, jotta hän kalliilla verellään voisi lunastaa meidät Jumalalle.

Minulle esitettiin jälleen ne, jotka eivät olleet halukkaita luopumaan tämän maailman omaisuudesta pelastaakseen hukkuvia sieluja lähettämällä heille totuuden, samalla kun Jeesus seisoo Isän edessä vedoten heidän puolestaan vereensä, kärsimyksiinsä ja kuolemaansa; ja samalla kun Jumalan sanansaattajat odottivat valmiina viemään heille pelastavan totuuden, jotta heidät voitaisiin sinetöidä elävän Jumalan sinetillä. Joillekuille, jotka tunnustivat uskovansa nykyiseen totuuteen, oli vaikeaa tehdä edes niin vähän, että olisivat antaneet sanansaattajille Jumalan omaa rahaa, jonka hän oli lainannut heille haltijoina hoidettavaksi.

”Sitten kärsivä Jeesus, hänen uhrinsa ja rakkautensa niin syvä, että hän antoi henkensä heidän puolestaan, asetettiin jälleen eteeni; ja sitten niiden elämä, jotka tunnustautuivat hänen seuraajikseen, joilla oli tämän maailman hyvyttä ja jotka pitivät niin suurena asiana auttaa pelastuksen asiaa. Enkeli sanoi: ’Voivatko sellaiset päästä taivaaseen?’ Toinen enkeli vastasi: ’Eivät, ei koskaan, ei koskaan, ei koskaan. Ne, jotka eivät ole kiinnostuneita Jumalan asiasta maan päällä, eivät voi milloinkaan laulaa ylhäällä lunastavan rakkauden laulua.’”

”Näin, että se nopea työ, jota Jumala teki maan päällä, saatettaisiin pian vanhurskaudessa päätökseen, ja että noiden kiireellisten sanansaattajien tuli kiiruhtaa matkallaan etsimään hajallaan olevaa laumaa. Eräs enkeli sanoi: ’Ovatko kaikki sanansaattajia? Eivät, eivät; Jumalan sanansaattajilla on sanoma.’”

Minä näin, että Jumalan asiaa oli estetty ja häpäisty joidenkuiden matkustellessa, vaikka heillä ei ollut mitään sanomaa Jumalalta. Sellaisten on tehtävä Jumalalle tili jokaisesta dollarista, jonka he ovat käyttäneet matkustamiseen sinne, minne heidän ei ollut velvollisuus mennä; sillä

tuo raha olisi voinut edistää Jumalan asiaa, ja sen puutteessa sielut ovat nääntyneet ja kuolleet hengellisen ravinnon puutteeseen, jota Jumalan kutsumat ja valitsevat sanansaattajat olisivat voineet heille antaa, jos heillä olisi ollut varat.

“Mahtava ravistelu on alkanut, ja se jatkuu, ja kaikki ne ravistellaan pois, jotka eivät ole halukkaita tarttumaan totuuteen ja ottamaan horjumatonta kantaa sen puolesta sekä uhraamaan Jumalan ja hänen asiansa hyväksi. Enkeli sanoi: ‘Luuletteko, että ketään pakotetaan uhraamaan. Ei, ei. Sen on oltava vapaaehtoinen uhri. Pellon ostaminen vaatii kaiken.’ — Minä huusin Jumalaa säästämään kansaansa, joista jotkut olivat nääntymäisillään ja kuolemassa.

Minä näin, että ne, joilla on voimaa tehdä työtä käsillään ja auttaa ylläpitämään asiaa, olivat tuosta voimastaan yhtä vastuunalaisia kuin toiset omaisuudestaan.

”Sitten näin, että Kaikkivaltiaan Jumalan tuomiot olivat nopeasti tulossa. Minä pyysin enkeliä puhumaan kansalle hänen kielellään. Hän sanoi: ‘Eivät kaikki Siinain vuoren ukkosenjyrinät ja salamet saisi liikutetuiksi niitä, joita Jumalan sanan selvät totuudet eivät liikuta; eikä enkelin sanoma heitä herättäisi.’” *Review and Herald*, April 1, 1850.